

Bu Gün

– Nigar COŞAR · 19 Ağustos 2012

Ertelediğim ne varsa çıkarıyorum şimdi ceplerimden,
Dargınlıklarımı yıkama telaşında gözyaşlarım,
Rüzgar gülü, buz ateşi, gökyüzü suyu öpmeli,
Artık ayrı yolların amadesi olmamalı ayaklar,
Kavgalar bıçak gibi batmamalı gözlerimize,
Yaşanmışlık şah damarı gibi ne de yakınmış meğer
Dokunsam kesilecek...
Gözler gözlere emanet,
Sözler çıkartılmaya hazır sandıklardan...
Nerde nasıl kaybettik bilmem kendimizi...
Birleştirip yalnızlağa terkedilen ellerimizi ,
Yaşarız belki bir bayram sevinci...